

عنوان مقاله:

نقش ارتباطات مثبت و سازنده بین معلمان و دانش آموزان در تسهیل فرآیند یادگیری دانش آموزان اول متوسطه شهرستان عنبرآباد

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در آموزش و پژوهش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

رضا مشایخی - دانشجو کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمان

علیرضا ادیم - لیسانس آموزش ابتدایی دانشگاه خواجه نصیر طوسی

خلاصه مقاله:

تدریس تعامل بین فراگیر و معلم، براساس طرح منظم معلم برای یادگیری تعریف میشود به معنی دیگر تدریس چیزی نیستجزء روابط دو جانبه ای که قصدی جزء تغییر در یادگیرنده را ندارد، تدریس به منظور یادگیری در آموزش به کار میرود و البته تدریس یادگیری را به بهترین نحوه ممکن حاصل میکند اگر اینگونه است، و تدریس مبتنی بر رابطه، کنش و واکنش میباشد یادگیری عمدتاً حاصل رابطه است، ایجاد ارتباط شرط لازم یادگیری است. "بیگمان امر تدریس را باید در روابط پیچیده انسانی و خصوصیات کلی چنین روابطی بررسی نمود". تحقیقات نشان میدهند که تسلط معلم بر دانش موضوعی، تنها ۵۰ درصد بر روموفقیت او در تدریس تاثیر می گذارد. ۵۰ درصد دیگر این موفقیت، به مهارتهای ارتباطی او -ارتباط معلم با دانش آموزان، ارتباط معلم با والدین و سایر همکاران- بستگی دارد. همچنین ثابت شده است که میزان ارتباط و یادگیری بین معلم و دانش آموز، تاثیرمستقیمی بر روی موفقیت تحصیلی شاگردان دارد. معلم باید مفاهیم درس را با سبک های مختلف یادگیری دانش آموزان هماهنگ کند، انگیزه یادگیری را در آنها ایجاد کند، با دانش آموزان روابط حمایتی بسازد، کلاس را مدیریت کند، به دانش آموز بازخورد بدهد و محیط یادگیری امن و اثربخشی را در کلاس ایجاد کند. داده ها با نرم افزار spss مورد ارزیابی قرار گرفت. هر چه معلم مهارتهای ارتباطی بهتری داشته باشد، این وظایف را به شیوه موثرتری انجام میدهد و به نوبه خود، دانش آموزان نیز یادگیری و پیشرفت تحصیلی بیشتری خواهند داشت.

کلمات کلیدی:

ارتباط معلم و دانش آموز، یادگیری، پیشرفت تحصیلی، متوسطه اول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1953382>

